

Портрет теслі (1935)
Антонич Богдан-Ігор Васильович

Він був закоханий в мистецтво і мистець в коханні,
тесав церкви стрілчасті й чарував жінок,
тесав слова натхненні й на скрипці грав квітчастій.
Горіли молодиці і дівчата в п'янім щасті.
Ой, не одна згубила з них вінок!

Коли умер, лишились його твори:
дзвінки пісні й церкви сріблестобанні.
Дяки співали, і співали хори,
церкви були в смеречину убрані.
Ой, голосило в кучерявий ранок
дванадцять найкращих коханок.

4 квітня 1935

Постійна адреса: http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/portret_tesli